

Nr 264.

Av herr **Bengtsson**, om anslag till avlönande av husdjurskonsulenter.

Senast i sitt förslag till anslagsäskanden hos 1931 års riksdag framhöll lantbruksstyrelsen önskvärdheten utav, att icke endast jordbrukskonsulenter utan jämväl husdjurskonsulenter skulle kunna anställas av hushållningssällskapen med bidrag av statsmedel och att bidrag sålunda måtte utgå till ett större antal konsulenter, än vad som hittills varit fallet. Dåvarande statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet ansåg visserligen syftemålet med förevarande framställning behjärtansvärt, men borde man enligt hans förmenande först avvakta resultatet av de vid 1930 års riksdag vidtagna åtgärderna för konsulentverksamhetens utveckling, innan en så väsentlig utvidgning som att höja anslaget med 52,000 kronor vidtoges. Ett ytterligare stöd till dylikt avvaktande ansåg statsrådet ligga däri, att man icke kunde med säkerhet bedöma de verkningar ifråga om konsulentverksamheten, som kunde bli en följd av den lägre lantbruksundervisningens eventuella omorganisation.

För budgetåret 1931/32 anvisade riksdagen i enlighet med departementschefens förslag såsom bidrag till avlönande av 59 jordbrukskonsulenter ett extra förslagsanslag av 300,000 kronor. Efterföljande riksdagar hava likaledes anvisat medel till avlönande av 59 jordbrukskonsulenter. I årets statsverksproposition föreslås ävenledes för avlönande under år 1935 av högst 59 jordbrukskonsulenter för nästa budgetår anvisande av 300,000 kronor.

Beträffande resultatet av den ovannämnda utvidgningen av konsulentverksamheten genom anvisande av särskilda medel till mejerikonsulenter avlönande torde kunna påpekas, att denna verksamhet utvecklats i sådan riktning, att något skäl att för den skull ställa sig avvaktande ifråga om anslag till husdjurskonsulenter numera näppeligen föreligger. Att sammankoppla frågan med den lägre lantbruksundervisningens ordnande synes vara föga välbetänkt, då denna undervisningsfråga, av allt att döma, visat sig vara mera svårlöst än man från början tänkt sig.

Det torde i detta sammanhang vara av intresse att erinra om, att hos ett flertal hushållningssällskap, där anslag utgå till flera konsulenter, är en sådan arbetsfördelning genomförd, att en konsulent fått till huvuduppgift att ägna sitt intresse och sitt arbete åt egnahemsverksamheten, under det att arbetet på det egentliga jordbruksområdet och husdjurskötselns område överlämnats åt andra konsulenter. En specialisering på konsulentverksamhetens område synes oss ur flera synpunkter ändamålsenligt och bör därför av statsmakterna på allt sätt främjas.

Av det anförda torde med all önskvärd tydlighet framgå att riksdagen knappast längre bör undandraga sig sitt stöd ifråga om den del av hushållningssäll-

skapens konsulentverksamhet, som omfattar den för hela jordbruket så viktiga husdjursskötseln. Och synes det som om detta kunde ordnas så, att till hus-hållningssällskapen utgingo ett så pass stort statsanslag för konsulentverksamhet, att varje sällskap vore i stånd att med statsmedel anställa förutom erforderligt antal jordbrukskonsulenter även en husdjurskonsulent. För att möjliggöra detta torde anslag till ytterligare 26 konsulenter vara erforderligt med ett sammanlagt belopp av 109,200 kronor.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte till avlönande av 26 st. husdjurskonsulenter för budgetåret 1935/36 anvisa ett belopp av 109,200 kronor och att anslaget till konsulentverksamheten i anledning härav måtte höjas från äskade 300,000 kronor till 409,200 kronor.

Stockholm den 23 januari 1935.

Carl Bengtsson.